

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
И-3 У. 9725/10 (2009)
25.11.2010.год.
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Николе Динића, председника већа, Драгана Јовановића и Десе Симић, чланова већа, са судијским помоћником Драганом Ранђеловић, као записничарем, одлучујући по тужби тужиоца „R. С.“ G., P., Н.,..., Н., кога заступају адвокати: С. М. П., Г. М. П., П. А. С., Б. С. П., К. Б. К. и Л. Б. Ђ., из Б., Улица број, против туженог Завода за интелектуалну својину, уз учешће заинтересованог лица „Н. В.“ Т. М. М. G.&С..... D., М., Н., кога по пуномоћју заступају адвокати: Г. П. и М. П. из Б., Улица број ..., ради поништаја решења туженог број од 07.05.2009. године, у предмету престанка жига, у нејавној седници већа одржаној дана 25.11.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

Образложење

Оспореним решењем туженог Завода за интелектуалну својину број од 07.05.2009. године, одбијен је захтев привредног друштва „Н. В. Т. М. М. „ G. & С. D., М., Н., Н.,, поднет дана 08.07.2008. године, за престанак жига у речи „В. F. F.-G.“, носиоца „R. С.“ G., P.5....., Н., D ., због некоришћења на територији Републике Србије.

Управном суду су дана 01.01.2010.године, на основу члана 89. и

члана 90.став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 116/08 и 104/09), уступљени предмети Врховног суда Србије и окружних судова у којима до 31.12.2009.године није донета коначна одлука, а за које је надлежан Управни суд на основу члана 29. став 1. истог Закона.

У тужби поднетој Врховном суду Србије дана 12.06.2009.године и заведеној у том суду под бројем У. 4422/09, тужилац оспорава законитост решења због погрешно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права, повреде правила поступка и одлуке о трошковима. Тужбом наводи, да је тужени орган требало да одбаци захтев компаније „Н. В.“, а обзиром да је разлог на којем се одлука заснива процедуралне природе због тога што није протекао рок од 5 година од дана уписа жига у регистар жигова. Даље наводи да ставом 2. изреке одређено да свака странка сноси своје трошкове што је у супротности са одредбом члана 104. став 2. Закона о управном поступку, и да је супротна страна по чијем захтеву је поступак вођен дужна да противној странци, овде тужиоцу, накнади оправдане трошкове. Наводи да тужиоцу није била дата могућност да свој захтев за накнаду трошкова стави благовремено и поступи по члану 104. став. 4 ЗУП-а. Предлаже да суд тужбу уважи и решење поништи.

Тужени орган у датом одговору на тужбу, остао је у свему при наводима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Заинтересовано лице није доставило суду одговор на тужбу.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и увидом у списе предмета, поступајући на основу чл.77.ст.1.Закона о управним

споровима(„Сл.гласник РС“, бр.111/09), по правилима поступка прописаним одредбама Закона о управним споровима („Сл.Лист СРЈ“ бр.46/96), Управни суд је оценио:

Тужба је неоснована.

Тужени орган је уз правилну примену материјалног права, у поступку у коме није било повреде правила поступка, правилно поступио када је одбио захтев привредног друштва „Н В. Т. М. М. „ G. & С. D.... М., Н., Н.,, од 08.07.2008.године, за престанак због некоришћења жига број, у речи „В. F. F. G.“,“ за све производе за које је регистрован у класама и Ничанске класификације. Тужени орган је утврдио да је жиг број 4..... регистрован дана 19.04.2004. године, а да је захтев за престанак жига поднет дана 07.08.2008. године, дакле пре истека периода од 5 година који прописује Закон о жиговима („Сл.лист СЦГ“, бр.61/04). Одредба чл. 53. ст. 1. Закона о жиговима предвиђа да заинтересовано лице може предложити престанак жига уколико је носилац жига није озбиљно користио на домаћем тржишту дуже од 5 година. То је одредба материјалног права, а не процесна одредба, па је стога неоснован навод из тужбе да је предлог заинтересованог лица требало оспореним решењем одбацити, а не одбити. Са изнетих разлога, Управни суд налази да је оспорено решење правилно и на закону засновано .

Одредбом члана 104. став.4 Закона о општем управном поступку прописано је да захтев за накнаду трошкова по одредбама става 2. овог члана мора бити стављен благовремено, тако да орган који води поступак може о њему одлучити решењем. Обзиром да тужилац није благовремено доставио туженом органу захтев за накнаду трошкова поступка, то су неосновани тужбени наводи којима оспорава законитост решења туженог органа и због одлуке о трошковима.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд Србије је на основу члана 41. став 2. Закона о управним споровима („Сл.лист СРЈ“ бр.46/96), одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана: 25.11.2010. године, II-3 У.9725/10 (2009)

Записничар,
Драгана Ранђеловић, с.р.

Председник већа-судија
Никола Динић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СЂ